

la veu

octubre 2018

moviment de cristians de pobles i comarques de catalunya

document de treball núm. 26

curs **2018-2019**

**VIURE EN EL PLURALISME
COM A CRISTIANS**

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

DOCUMENT DE TREBALL NÚM. 26

Edició:

**Moviment de Cristians de Pobles
i Comarques de Catalunya**

Corró 104

08401 Granollers

Tel. 93 840 17 34 - Fax 93 849 48 20

www.mcpcc.cat

Aprovació del document:

Assistents a la Permanent Ampliada

Solius, 15 de setembre de 2018

Tramesa:

Eliseta Escobairó i Teresa Garrell

Sant Jaume, 28, 1r

08401 Granollers

Tel. 93 870 31 75

Disseny portada:

Itres.cat

Impressió:

Gràfiques Garrell

Edició en paper ecològic 100%

Dipòsit legal: 51.694/99

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

SUMARI

En l'any Cardenal Vidal i Barraquer	4
Orientació	5
1. Veure: Una mirada creient a la realitat plural	9
Guia del treball i calendari	12
2. Jutjar: A l'escolta de la Paraula	14
3. Actuar: Viure en el pluralisme com a cristians	19
Pauta per a l'Estudi d'Evangelí	23

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

Home d'esperit obert i de diàleg, de pau i de perdó

*Després d'això,
vaig veure que hi havia una multitud tan gran
que ningú no l'hauria poguda comptar.
Eren gent de totes les nacions, tribus, pobles i llengües.
S'estaven drets davant el tron i davant l'Anyell,
vestits de blanc i amb palmes a les mans,
i proclamaven amb veu forta:
- La salvació ve del nostre Déu, que seu al tron, i de l'Anyell.*

Apocalipsi 7, 9-10

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

ORIENTACIÓ

Aquest treball en clau de Revisió de Vida vol ajudar-nos a viure cristianament els conflictes i les oportunitats que es produeixen en formar part d'una societat plural, diversa, aquí i ara. És fruit de les indicacions sorgides i consensuades a La Selva del Camp en l'assemblea general del 7 de maig de 2018, a la Jornada Nacional, en continuïtat i relació amb el tema del curs passat.

Conscients que no podem tancar ni ulls, ni portes, ni cor a la realitat present, cercarem en l'Evangelí i en la reflexió entre nosaltres, que també som diversos, camins que ens facin sentir lliures i, a la vegada, oberts a comprendre, és a dir, a poder dialogar i conviure amb qui no pensa o no creu el mateix que nosaltres però a qui reconeixem a fill o filla de Déu igualment que nosaltres.

Davant el conflicte, alguns simplement el miren i continuen endavant com si res no passés, es renten les mans per poder continuar amb la seva vida. Altres entren de tal manera en el conflicte que queden presoners, perden horitzons, projecten en les institucions les pròpies confusions i insatisfaccions i així la unitat es torna impossible. Però hi ha una tercera manera, la més adequada, de situar-se davant el conflicte. És acceptar patir el conflicte, resoldre'l i transformar-lo en l'anella d'un nou procés. «Feliços els qui treballen per la pau!» (Mt 5,9).

Francesc. EG 227

En el seguiment de Jesús, davant del conflicte ens hem de demanar:

- **En quin dels tres posicionaments que explica el Papa em trobo en aquest moment?**
- **Vull ser realment agent de pau?**
- **Estic disposada o disposat a *acceptar patir el conflicte, resoldre'l i transformar-lo en l'anella d'un nou procés*, per a la meua vida i per a la del meu entorn?**

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

Segons sigui la nostra resposta podem trobar en aquest treball camins interiors i actituds per a avançar en *estimar tal com Jesús ens ha estimat* (cf. Jn 13, 34) , viure en la seva Pau i portar-la on siguem, sense pretensions, potser amb risc, però amb l'alegria de saber que ve d'Ell.

En anunciar Jesucrist, que és la pau en persona (cf. Ef 2,14), la nova evangelització anima tot batejat a ser instrument de pacificació i testimoni creïble d'una vida reconciliada. És hora de saber com dissenyar, en una cultura que privilegiï el diàleg com a forma de trobament, la recerca de consensos i acords, però sense separar-la de la preocupació per una societat justa, memoriosa i sense exclusions.

Francesc, *Evangelii Gaudium* 239

Ressona, avui, com al llarg dels segles de cristianisme evangèlic, la crida *a ser instruments de pacificació* i, a la vegada, defensors *d'una societat més justa, memoriosa i sense exclusions*.

La tasca és laboriosa. Les diferents maneres de pensar, de mirar el món i d'enfocar la pròpia vida es manifesten en situacions concretes però entrelaçades, que tenen causa i conseqüència en la vida social:

- Origen, procedència, cultura i hàbits familiars, comunitaris, sexuals...
- Creença, religió (també dins de la mateixa Església)...
- Política, consciència històrica i activitat social...

Per acollir l'altre de veritat, cal estar disposat a deixar temporalment de jutjar per poder prestar una atenció total. Mentre s'acull, cal estar, de veres, en disposició de veure el món com el veu l'altre, fins i tot quan el seu punt de vista sigui completament oposat al propi.

Qüestions de vida cristiana, núm. 259. Editorial, p.6

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

Demanam-nos, tot fixant-nos en aquests **tres accents**:

Arrelament

- Puc donar raó de mi mateix, de mi mateixa, del que crec, del que visc, enmig d'aquest pluralisme?

Obertura

- Les discrepàncies, les opcions que no són les meves, tant en els àmbits social, polític i eclesial com en les meves relacions personals, com les visc: a la defensiva o les integro com a part de la vida diària?

Comprensió

- Estic disposat, disposada, des del respecte que mereix tota persona, a posar-me en el lloc de l'altre per tal d'evitar la incomprensió absoluta?

Com arribar-hi? Jesús ens ha advertit: *Als homes els és impossible, però Déu ho pot tot.* (Mt 19, 26). Per tant, portem la vida a la pregària i situem-nos amb senzillesa i esperança davant d'aquest Déu que és Pare, Pare de tota la humanitat.

Quan preguem amb el "Pare Nostre", preguem com pregava Jesús. És la pregària que va fer Jesús i que ens va ensenyar a nosaltres; quan els deixebles li van dir: "Mestre, ensenya'ns a pregar com tu pregues". I Jesús pregava així. És tan bonic pregar com Jesús!

Quantes vegades diem "Pare Nostre" però no ens adonem què diem! Perquè sí, és el Pare; però t'adones que dius que és el Pare, el teu Pare, el Pare de la humanitat, el Pare de Jesucrist? Tu tens una relació amb aquest Pare?

A més de dir-lo durant la Missa, el "Pare Nostre" el resem al matí i al vespre, a les Laudes i a les Vespres; d'aquesta manera, l'actitud filial vers Déu i fraternal envers el proïsme contribueixen a donar forma cristiana a la nostra vida de tot el dia.

Demanam el «nostre pa de cada dia», una referència particular al Pa eucarístic, que tant necessitem per viure com a fills de Déu.

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

Demanem també «el perdó de les nostres culpes» i, per ser dignes de rebre el perdó de Déu, ens comprometem a perdonar els qui ens han ofès. Això no és fàcil. Es una gràcia que hem de demanar: "Senyor, ensenya'm a perdonar com tu m'has perdonat". És una gràcia. Només amb les nostres forces, nosaltres no podem: perdonar és una gràcia de l'Esperit Sant. Així mentre el cor s'obre a Déu, el "Pare nostre" ens disposa també a l'amor fratern. Finalment, demanem també a Déu que «ens deslliuri del mal» que ens separa d'Ell i que ens separa dels nostres germans.

Francesc. De *l'homilia del 15 de març de 2018*

L'Esperit és qui ens ajuda a adreçar-nos a aquest Pare totpoderós en amor i qui ens convida a viure i a conviure amb un toc de bon humor que sempre fa les relacions més fàcils, tal com ens repeteix sovint el papa Francesc en homilies i documents. Acabem, doncs, aquesta presentació i la reflexió que ens hagi pogut aportar, tot pregant.

Pregària

Senyor,	
doneu-me la salut del cos,	ni la queixa.
i el bon humor	I no deixeu que em prengui gaire
que em cal per mantenir-la.	seriosament
Doneu-me una ànima sana, Senyor,	aquesta cosa que es fica pertot
que tingui sempre	i que anomenem el JO.
davant dels ulls allò que és pur	Doneu-me, Senyor,
i que és bo,	el sentit de l'humor:
perquè no s'escandalitzi	feu-me capaç
davant del pecat,	de riure d'un acudit
ans trobi la forma de curar-lo.	perquè sàpiga treure un poc d'alegria
Doneu-me una ànima,	de la vida
Senyor,	i la pugui compartir amb els
que no conegui l'avorriment,	qui m'envolten.

Thomas More (Londres, 1478-1535)

Pare nostre...

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

1. VEURE: Una mirada creient de la realitat plural

Iniciem el temps de reflexió amb una pregària de lloança que ens obre als noms de Déu des d'una altra confessió religiosa, l'islam.

Himne de lloança als noms de Déu

Pregueu, pregueu ajudant-vos amb els Noms de Déu,
pregueu així :

Tu, tu ets Déu, Senyor dels móns,

ets el nostre Déu i no hi ha més Déu que tu, el Déu Viu.

Tu, tu ets Déu, l'Altíssim, el Gran,

i no hi ha més Déu que tu, el que mai ha estat engendrat.

Tu, tu ets Déu, ets el Perdó i el qui perdona,

l'instaurador de tota cosa, la referència de tot.

Tu, tu ets Déu, el Savi, el Misericordiós, el Rei del dia del Judici.

Tu, tu ets Déu, no hi ha més Déu que tu,

Déu Creador.

Tu, tu ets Déu, el Déu únic, Impenetrable, Singular,

que coneix el que està amagat,

coneix allò que es veu i el que no es veu,

Tu, tu ets Déu, el Sant, la Pau,

testimoni de la seva pròpia veritat,

el vigilant, el fort, l'origen, el totpoderós.

Tu, tu ets Déu, el bondadós, el generós,

digne de tota lloança i tota glòria,

el qui mostra els secrets i el qui els

manté ocults

Tu, tu ets Déu, Senyor dels móns,

ets el nostre Déu i no hi ha més Déu

que tu, el Déu Viu.

De la pregària del Profeta recollida
per Al-Ghazali o Algatzell (s. XI-XII)

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

Els fonaments de la convivència

Quan la persona manté a contracorrent el dret, la justícia i la caritat fraterna (...) quan obeeix Déu més que els homes, de fet serveix el bé comú d'una manera eminent.

...

La democràcia (...) és una comunió de valors compartits que neix de la secular convivència dels pobles i de la projecció social de les persones cap al futur. I això no tan sols no és contradictori amb el pluralisme, amb el debat i la confrontació, sinó que n'és el seu fonament i suport.

Joan Rigol, *La dignitat de la persona*, pàgs. 239 i 329.

Esdevenir poble és encara més, i requereix un procés constant en el qual cada nova generació es veu involucrada. És un treball lent i ardu que exigeix voler integrar-se i aprendre a fer-lo fins a desenvolupar una cultura del trobament en una pluriforme harmonia.

No ens hem d'obsessionar massa per qüestions limitades i particulars. Sempre cal ampliar la mirada per reconèixer un bé major que ens beneficiarà a tots. Però cal fer-ho sense evadir-se, sense desarrelaments. Cal enfonsar les arrels a la terra fèrtil i en la història del propi lloc, que és un do de Déu. Es treballa en allò que és petit, que és pròxim, però amb una perspectiva més àmplia. De la mateixa manera, una persona que conserva la seva peculiaritat personal i no amaga la seva identitat, quan integra cordialment una comunitat, no s'anul·la sinó que rep sempre nous estímuls per al seu propi desenvolupament.

Tant en l'acció pastoral com en l'acció política (...) fins i tot les persones que puguin ser qüestionades pels seus errors, tenen quelcom a aportar que no ha de perdre's. És la conjunció dels pobles que, en l'ordre universal, conserven la seva pròpia peculiaritat; és la totalitat de les persones en una societat que busca un bé comú que veritablement incorpora tothom.

Francesc, *EG 220, 235 i 236*

En referència als accents esmentats a la pàgina 7

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

L'actitud a l'hora del necessari diàleg

Una actitud d'obertura en la veritat i en l'amor ha de caracteritzar el diàleg amb els creients de les religions no cristianes, malgrat els diversos obstacles i dificultats, particularment els fonamentalismes d'ambdues parts. Aquest diàleg interreligiós és una condició necessària per a la pau en el món, i per tant és un deure per als cristians, així com per a altres comunitats religioses. Aquest diàleg és, en primer lloc, una conversa sobre la vida humana o simplement, com proposen els Bisbes de l'Índia, «estar oberts a ells, compartint les seves alegries i penes». Així aprenem a acceptar els altres en el seu mode diferent de ser, de pensar i d'expressar-se.

Francesc, *EG 250*

Reflexionem i comentem els textos anteriors i altres relacionats que ens siguin interessants. Després, deixem-nos qüestionar:

- **Enmig de quina o quines pluralitats visc (família, treball, poble, església,...)?**
- **Què m'aporta, aquesta pluralitat?**
- **Quins interrogants em provoca?**
- **Quines dificultats em suposa?**

La pluralitat enriqueix el conjunt,
però cada peça ocupa un lloc concret que no pot ocupar l'altra

GUIA DEL TREBALL I CALENDARI

1. El consiliari i/o el responsable vetllaran perquè cada persona –dins de les seves possibilitats– porti el material corresponent i, sobretot, el treball personal previ quan correspongui. També procurarà la presa de notes en les reunions i que l'espai de pregària i meditació sigui present.
2. La síntesi per a la JN podrà referir-se a tot el document o bé als moments forts que ha provocat en la vida i en el treball del grup.

Temps aprox. - Espais – Material	Apartats	Continguts a treballar	Objectius
TEMPS: Octubre – Novembre 2018 ESPAI: El grup MATERIAL: Document 26 DISPOSICIÓ: Voluntat de comprensió i d'anar a fons.	ORIENTACIÓ (pàgines 4-8)	a) ORIGEN I PERQUÈ D'AQUEST TREBALL (p.4) b) QÜESTIONS DE DEMANEN RESPOSTA PER AVANÇAR (p.5) c) CAUSES DE LA PLURALITAT A L'HORA DE VEURE EL MÓN, DE FER I DE PENSAR (P.6) d) DISPOSICIÓ A PARTIR DE TRES APARTATS: ARRELAMENT, OBERTURA I COMPENSIÓ (p.7) e) ESSENCIALITAT DE LA PREGÀRIA (p.7-8)	1. Situar-se en el treball des de confiança i la voluntat de conversió. 2. Fonamentar el treball i l'actitud personal en la pregària i l'obertura de cor.
TEMPS: Nov. 2018 – Gener 2019 ESPAIS: Personal→Treball preparació prèvia Grup→ Diàleg reflexiu MATERIAL: Doc. 26 i notes personals. DISPOSICIÓ: Aprofundiment i sinceritat.	INICI DE LA RdV 1. VEURE: UNA LECTURA CREIENT DE LA REALITAT PLURAL (p.9-11)	a) PREGÀRIA I MEDITACIÓ PERSONAL DELS TEXTOS. b) DIÀLEG REFLEXIU SOBRE CONVIVÈNCIA, CULTURA DE TROBAMENT I DIÀLEG. c) QÜESTIONS QUE INTERPEL·LEN PERSONALMENT.	1. Pregari i reflexionar personalment i en grup. 2. Mirar el món i l'entorn des de la voluntat de veure i d'anar més enllà de jutjar segons tòpics. 3. Respondre des de la pròpia vida, en concret i sense generalitzar.
TEMPS: Gener – Març 2019 ESPAIS: Personal→ Part personal de l'Estudi d'Ev. Grup→ Part pròpia del grup en l'Ed'E. MATERIAL: Doc. 26 i Ed'E personal DISPOSICIÓ: Desig de tornar a Jesús.	2. JUTJAR: ESCOLTA DE LA PARAULA (pàgines 14-18)	a) PREGÀRIA I MEDITACIÓ PERSONALS I EN GRUP. b) TREBALL CONTEMPLATIU I PROGRESSIU DELS TEXTOS PROPOSATS (I/O D'ALTRES). c) DISCERNIMENT D'ACTITUDS EVANGÈLIQUES I NO.	1. Contemplar la Paraula per anar-hi a fons. 2. Respondre des de la pròpia vida, sense tòpics ni generalitzacions. 3. Deixar-se estimar per Jesús, que equival a estimar-lo i seguir-lo. 4. Comprometre la vida concretant actituds evangèliques i renunciant a les que no ho són.
TEMPS: Abril 2019 ESPAIS: Personal→ pregària i decisions pròpies Grup→ Acol·lida de les decisions personals MATERIAL: Doc. 26 i les decisions personals DISPOSICIÓ: Compromís de canvi d'actituds	3. ACTUAR: VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS (pàgines 19-21)	a) PREGÀRIA PERSONAL I DE GRUP, ESPAIS ESSENCIALS PER A DUR A TERME LA RESPOSTA A LES CRIDES. b) REFLEXIÓ SOBRE NOVES ACTITUDS EN LES RELACIONS I EN LES SITUACIONS DE DIFERÈNCIES PERSONALS. c) PROPOSTA DE REVISIÓ DELS COMPROMISOS.	1. Recollir les crides evangèliques personals de l'apartat anterior per concretar-les en la vida i en els espais quotidians. 2. Elaborar un calendari de revisió envers els compromisos presos.
TEMPS: Abans del 30 d'abril 2019 ESPAI: Coordinadores Comarcals o Diocesanes. MATERIAL: Síntesis dels grups	POSADA EN COMÚ I SÍNTESI COMARCAL o DIOCESANA	TROBADA DE REPRESENTANTS DE GRUPS O BÉ TROBADA COMARCAL/DIOCESANA GENERAL ON SIGUIN PRESENTS: -LA PREGÀRIA I/O L'EUCARISTIA -LA POSADA EN COMÚ DEL TREBALL DELS GRUPS.	1. Elaborar la síntesi final del treball comarcal/diocesà. 2. Trametre aquesta síntesi a laveu@mcpsc.cat
TEMPS: DIUMENGE, 5 DE MAIG 2019 ESPAI: Tot el Moviment LLOC: COMARCA DEL PENEDÈS, a concretar	48a JORNADA NACIONAL	a) ASSEMBLEA GENERAL b) APORTACIONS SOBRE EL TREBALL DEL CURS. c) CONFERÈNCIA d) EUCARISTIA... ÉS LA NOSTRA FESTA !	1. Experimentar el goig de sentir-nos moviment que camina, comparteix i celebra. 2. Extreure conclusions generals del treball a partir de les aportacions i de la conferència.

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

2. JUTJAR: Escolta de la Paraula

Seguint la pauta d'Estudi d'Evangelí endinsem-nos en la Paraula per empeltar-hi la nostra vida.

Pregària

*"Tan bon punt apareixereu a la terra,
els habitants del món aprendran la bondat". (Is 26, 9)*

Aquest és, Senyor, el prec que voldria fer-vos:

Ensenyeu-nos a ser bons. Però bons de veritat.

Amb la bondat del pa, que a tothom agrada i mai no cansa.

No pas amb una bondat trista i avorrida,

sinó amb una bondat reconfortant, que irradiï coratge i alegria
i sigui per als cansats i afeixugats com un doll d'aigua fresca.

No pas amb una bondat tova i estèril,

sinó amb una bondat diligent i activa,

que no s'arronsi davant les dificultats i el compromís,

que tingui uns ulls ben oberts per a descobrir les necessitats

i unes mans ben llargues per a posar-hi remei.

No pas amb la bondat del bona fe,

però sí amb la bondat del qui, a pesar de tot,

té fe en Déu i en les persones.

Feu-nos bons, Senyor,

amb una bondat senzilla i franca,

que no humiliï ni carregui.

Amb una bondat lúcida,

que, sense deixar de veure les males passades,

no es deixi vèncer per elles.

Amb una bondat, que no es cansi de perdonar.

Amb una bondat que no es defensi, però que desarmi.

Amb una bondat misericordiosa amb els febles.

Amb una bondat que per a tothom abasti,

per als bons i per als dolents,

per als amics i per als enemics.

Amb una bondat que faci venir ganes de ser bo.

Feu-nos bons, Senyor, amb la bondat tendra i humil del Nadal.

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

Posem atenció a les crides:

- Quines actituds són evangèliques?
- Quines no ho són?

Qui és jull, qui és blat?

(Mt 13, 24-30)

Jesús els proposà aquesta paràbola:

--Amb el Regne del cel passa com amb un home que va sembrar bona llavor en el seu camp; però, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, va sembrar jull enmig del blat i se'n va anar. Quan els brins van créixer i es va formar l'espiga, aparegué també el jull.

Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren:

»--Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? D'on ha sortit, doncs, el jull?

»Ell els respongué:

»--Això ho ha fet un enemic.

»Els mossos li diuen:

»--¿Vols que anem a arrencar el jull?

»Ell els respon:

»--No ho feu pas, no fos cas que, arrencant el jull, arrenquéssiu també el blat. Deixeu que creixin junts fins al temps de la sega, i llavors diré als segadors:

"Arrenqueu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; el blat, en canvi, arreplegueu-lo i porteu-lo al meu graner."

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

No jutjar, posar-se en el lloc de l'altre, estimar

(Lc 6 27-42)

Però a vosaltres que escolteu, jo us dic: Estimeu els vostres enemics, feu bé als qui us odien, beneïu els qui us maleeixen, pregueu pels qui us calumnien. Si algú et pega en una galta, para-li també l'altra, i si et vol prendre el mantell, no li neguis el vestit. Dona a tothom qui et demana, i no reclamis res al qui et pren allò que és teu. Tracteu els altres tal com voleu que ells us tractin. Si estimeu els qui us estimen, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells qui els estimen! I si feu bé als qui us en fan, qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors! I si feu préstecs als qui espereu que us donaran alguna cosa, qui us ho ha d'agrair? També els pecadors fan préstecs als pecadors, si saben que en trauran un guany.

Però vosaltres, estimeu els vostres enemics, feu bé i presteu sense esperar res a canvi: llavors serà gran la vostra recompensa, i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagraïts i amb els dolents.

Sigueu misericordiosos com ho és el vostre Pare.

No judiqueu, i no sereu judicats; no condemneu, i no sereu condemnats; perdoneu, i sereu perdonats. Doneu, i us donaran: us abocaran a la falda una bona mesura, atapeïda, sacsejada i curulla fins a vessar. Tal com mesureu sereu mesurats.

Els digué encara una paràbola:

--¿És que un cec pot guiar un altre cec? ¿No cauran tots dos al clot? El deixeble no és més que el mestre; però tot deixeble, un cop instruït, serà com el seu mestre. Com és que veus la brossa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha en el teu? Com li pots dir: "Germà, deixa'm que et tregui la brossa de l'ull", si tu no veus la biga del teu? Hipòcrita, treu primer la biga del teu ull i llavors hi veuràs prou clar per a treure la brossa de l'ull del teu germà.

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

Moltes llengües, un sol llenguatge

(Ac 2, 1-13)

Quan va arribar la diada de Pentecosta es trobaven reunits tots junts. De sobte, com si es girés una ventada impetuosa, se sentí del cel una remor que omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es distribuïen i es posaven sobre cada un d'ells. Tots van quedar plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els concedia d'expressar-se.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacions que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquella remor, la gent s'aplegà i van quedar desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Sorpresos i meravellats, deien:

--¿No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs com és que cada un de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Parts, medes i elamites, habitants de Mesopotàmia, de Judea i de Capadòcia, del Pont i de l'Àsia, de Frígia i de Pamfília, d'Egipte i de les regions de Líbia tocant a Cirene, i els qui han vingut de Roma, tots, tant jueus com prosèlits, cretencs i àrabs, els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu.

Sorpresos i desconcertats, es deien els uns als altres:

--Què vol dir tot això?

Però d'altres, rient-se'n, deien:

--És que el vi els ha pujat al cap!

La Trinitat Misericordiosa, relleu en terracota de la germana Caritas Müller, OP, del monestir de Cazis (Suïssa)

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

L'actitud del deixeble del Mestre en l'Església i en el món

(Rm 12, 9-21)

Que l'amor no sigui fingit. Fugiu del mal, abraceu-vos al bé. Estimeu-vos afectuosament com a germans, avanceu-vos a honorar-vos els uns als altres. Esforceu-vos a ser sol·lícits. Sigueu fervents d'esperit, serviu el Senyor. Que l'esperança us ompli d'alegria. Sigueu pacients en la tribulació, constants en l'oració. Feu-vos solidaris de les necessitats del poble sant. Practiqueu amb deler l'hospitalitat.

Beneïu els qui us persegueixen. Beneïu, no maleïu. Alegreu-vos amb els qui estan alegres, ploreu amb els qui ploren. Viviu d'acord els uns amb els altres. No aspireu a grandeses, sinó poseu-vos al nivell dels humils. No us tingueu per savis. No torneu a ningú mal per mal; mireu de fer el bé a tothom. Si és possible, i fins on depengui de vosaltres, estigueu en pau amb tothom.

Estimats, no us prengueu la justícia per la vostra mà; deixeu que actuï el càstig de Déu, tal com diu l'Escltura: A mi em toca de passar comptes, jo donaré la paga, diu el Senyor. Més aviat, si el teu enemic té fam, dona-li menjar; si té set, dona-li beure: serà com si possessis brases sobre el seu cap. No et deixis vèncer pel mal; al contrari, venç el mal amb el bé.

També:

- Mc 9, 38-40 o Lc 9, 49-50:

Fer el bé en nom de Jesús

De l'Antic Testament:

- Is 66, 18-21

- Is 56, 1-8

**Paral·lels veterotestamentaris
al text de l'Apocalipsi de la p.4
d'aquest document.**

La Pacència,

de la il·lustradora Antonia Bonell
(antoniabonell.blogspot.com)

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

3. ACTUAR: Viure en el pluralisme com a cristians

Pregària

Senyor,
un cop més ens recordeu l'essencial:
Estimar Déu i els germans amb tot el cor,
amb tota l'ànima, amb tota la vida.
Les pregàries, sense amor, són paraules buides;
les bones obres, sense amor, tenen poc valor;
els sacrificis, sense justícia, us desagraden.
Ajudeu-nos a abandonar els camins de la rutina espiritual
i de les pràctiques sense amor;
doneu-nos l'autenticitat de cor.

De *Pregàries*, peretarres.org

Estem necessitats de desenvolupar una comunió en les diferències, que només poden facilitar les persones que s'animen a anar més enllà de la superfície conflictiva i miren els altres en la seva dignitat més profunda.
(cf. Francesc, *EG 228*)

Està naixent un futur incert, un fetus que encara no té nom ni sabem quines mides tindrà, però estem vivint els dolors de part d'una nova època i potser encara no estem preparats per al que ha de venir.

En temps de desencís, de desídia i de moral de derrota, cal que els cristians siguem especialment testimonis de l'esperança.

Francesc Torralba, de *Amb Déu o sense Déu. Quaranta cartes creuades entre Vicenç Villatoro i Francesc Torralba*. Ed. Fragmenta, p. 264

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

El passat 12 de maig, l'amiga sor Lucía Caram va convidar-me a dissenyar una pregària al Convent de Santa Clara. Unes setmanes després que ella mateixa, generosament, em volgués presentar una conferència a l'entorn de Sant Ignasi al Museu Comarcal de Manresa, aquesta vegada vaig ser convidat, per entendre'ns, a casa seva on, un dissabte al mes, la comunitat de monges dominiques que romanen a Santa Clara i altres ciutadans fan una pregària. Sé que hi haurà algú que no s'acabarà de creure el que acaba de llegir, però ho ha llegit bé. He parlat d'amistat sincera, amb una persona amb qui, per què no dir-ho, en el seu moment vaig tenir una distància i una divergència prou importants. No voldria caure en els habituals territoris de l'autoconfessió postmoderna, però no em puc estar d'escriure que, en certa ocasió, vaig adonar-me que no podia seguir endavant sense posar en pràctica un dels més extraordinaris llibres que existeixen sobre el perdó: "Le pardon" (1967), de Vladimir Jankélévitch. Per a aquest filòsof i musicòleg francès no hi ha dubte que el perdó no és unívoc ni universal, sinó més aviat una qüestió personal. Aquest pot sorgir o bé de l'amor desinteressat o bé per un diàleg sincer que sorgeix entre les dues parts enfrontades i on, en establir-se un primer contacte o una represa d'aquest, apareix una veritable coneixença o reconeixença. Com deia la gran Hanna «el perdó actua sempre de nou perquè expressa la voluntat de canviar i començar altra vegada».

Us puc ben assegurar que amb sor Lucía –més coneguda per la seva acció social i humanitària que, segurament, per les qüestions espirituals que atenyen a una religiosa– he gaudit i he trobat una persona amb qui parlar a fons com a conseqüència d'haver aplicat, en primer lloc, el perdó en mi mateix i també d'haver-lo demanat, d'haver demanat aquest començar de nou. Hem compartit converses a propòsit de l'estat de les coses (socials, polítiques), però també sobre la contemplació i el silenci.

De l'article d'Oriol Pérez Treviño, ex-director general de L'Auditori de Barcelona, *Una pregària a Santa Clara*, a la revista digital manresana *El Pou de la gallina.cat*, 14.06.2018.

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

La mirada cristiana, **veure**, sobre la nostra vida enmig de la pluralitat actual, ens pot haver fet sortir enfora aportacions, interrogants, dificultats.

L'escolta de la Paraula, **jutjar**, ens hauria d'haver clarificat criteris i actituds evangèliques, no només per a viure-hi, en aquesta pluralitat, sinó per a progressar en el seguiment de Jesús, Mestre en tot, i ser-ne anunci i testimoni que afavoreixi la fraternitat.

Ara és l'hora d'**actuar**, de fer explícit el meu camí de conversió, d'acollir el dels altres del grup, de recolzar-nos, de pregar i de sortir, actius, pacients i esperançats a la plaça del poble per re-conèixer l'altre.

En aquest moment, més que actuacions concretes, volem centrar-nos en l'**actitud**, és a dir, en la nostra disposició corporal, mental i espiritual que orientarà les nostres respostes davant de les situacions, les persones i les diferents realitats amb què ens trobarem. Dit d'una altra manera: l'actitud és la intenció i la voluntat que ha d'orientar la nostra acció.

Per tant,

- **Quines actituds he de canviar, evitar o adoptar per viure cristianament enmig de la pluralitat dels meus entorns familiar, social i eclesial i, així, ajudar a transformar-los?**
- **I per a viure i créixer en la pluralitat del nostre grup?**

- Des del RESPECTE, el diàleg sempre és possible.
- En el si de la COMUNITAT CRISTIANA hem de poder parlar de tot, sinó no arribem a ser-ne, de cristians.
- En un moment determinat i per a un bé major, saber CALLAR per continuar en una millor ocasió, també és favorable per al diàleg i la convivència.

Permanent ampliada de Setembre 2018, a Solius

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

“D’ençà que la Primera Veritat, Crist Jesús, fou clavada en creu, totes les veritats cristianes són crucificades.”

“Igual que Jesucrist i els primers cristians, cal tenir una gran prudència i paciència amb tots els qui no reflexionen, amb els qui estan encegats, amb els exacerbats o ofuscats per la passió... i que, tanmateix, no deixen de ser germans nostres.”

Francesc d’Assís Vidal i Barraquer
(Cambrils, 1868 – Friburg, 1943)

VIURE EN EL PLURALISME COM A CRISTIANS

PAUTA PER A L'ESTUDI D'EVANGELI EN GRUP

Treball personal previ:

1. Oració.

Prepara't amb uns moments de silenci i de pregària, invocant l'ajuda de l'Esperit Sant per a contemplar i convertir el cor.

2. Lectura.

Llegeix detingudament el passatge.

3. Contemplació.

a) Contempla i escolta Jesús i els altres personatges de l'escena.

Interessa't i entretén-te en tot el que diu, el que fa, a qui es dirigeix i com... amb vistes a conèixer i estimar Jesús.

b) Mira la vida, la teva i la del teu entorn, la del món, a la llum d'aquesta contemplació de l'Evangelí. Acull les crides que Jesús et fa:

- Per seguir-lo, quines **actituds** he de mantenir? Quines he de canviar?
- Què puc fer, en concret, en el dia a dia, per tal que el meu amor sigui amor de seguiment del Mestre i Senyor?

Treball en comú:

4. Pregària inicial.

Abans de compartir el nostre treball, disposem els nostres cors al do de l'Esperit Sant:

O Déu, que santifiqueu tota l'Església enmig dels pobles i nacions,
vesseu arreu de la terra els dons de l'Esperit Sant
i repetiu en els cors dels qui creuen en Vós
allò que la vostra bondat divina va obrar
als mateixos inicis de la predicació de l'Evangelí.
Per nostre Senyor Jesucrist. Amén.

5. Compartició.

Amb confiança i acolliment els uns envers els altres, comuniquem-nos el que hem descobert en aquest diàleg d'amor que hem mantingut amb el Senyor en la nostra contemplació.

6. Pregària final d'acció de gràcies, de petició, de penediment, d'admiració, de lloança... segons cadascú i tots junts.

